

De Huidige Waarheid, Vol. 6
18 December, 1890

“De Goddelijkheid van Christus”

ZIJN PRE-EXISTENTIE EN GELIJKHEID MET DE VADER

Door Ellet Joseph Waggoner

Het feit dat er over Jezus gesproken wordt als de eniggeboren Zoon van God zou voldoende moeten zijn om een geloof in Zijn goddelijkheid te vestigen. Als Zoon van God moet Hij deel hebben aan de natuur van God. *“Zoals de Vader het leven in Zichzelf heeft, zo heeft Hij de Zoon gegeven het leven in Zichzelf te hebben.”* Johannes 5:26. Leven en onsterfelijkheid worden aan de trouwe mensen van God gegeven, maar Christus alleen deelt met de Vader in de macht om leven te geven. Hij heeft *“leven in Zichzelf”*, dat wil zeggen, Hij is in staat om Zijn eigen bestaan te bestendigen. Dit blijkt uit Zijn eigen woorden, toen Hij, de vrijwillige aard van Zijn offer voor de mens tonend, zei: *“Ik leg Mijn leven af, opdat Ik het weer neem. Niemand neemt het van Mij, maar Ik leg het af van Mijzelf. Ik heb macht om het af te leggen en Ik heb macht om het weer te nemen.”* Johannes 10:17, 18.

Dat Christus Goddelijk is, blijkt uit het feit dat Hij aanbidding ontvangt. Engelen hebben altijd geweigerd om verering en aanbidding te ontvangen. Maar we lezen van de Vader, dat *“wanneer Hij de Eerstgeborene ter wereld brengt, Hij zegt: En laat alle engelen Gods Hem aanbidden.”* Hebreëën 1:6. Als Hij aanbidding van engelen moet ontvangen, volgt hieruit vanzelfsprekend dat Hij aanbidding van mensen moet ontvangen; en we vinden dat Hij zelfs toen Hij hier op aarde was, in de gelijkenis van een mens, aanbidding als God ontving. De profeet Johannes beschrijft op deze manier de aanbidding die Christus uiteindelijk als gelijkwaardig met de Vader zal ontvangen: *“En alle schepsel, dat in den hemel is, en op de aarde, en onder de aarde, en die in de zee zijn, en al wat daarin is, hoorde Ik zeggen: Zegen, en eer, en heerlijkheid, en macht, zij Hem, Die op den troon zit, en het Lam tot in eeuwigheid.”* Openbaring 5:13.

Als Christus niet God zou zijn, zou dit afgoderij zijn. De grote aanklacht tegen de heidenen is dat zij *“de waarheid van God in een leugen veranderden, en het schepsel meer aanbaden en dienden dan de Schepper.”* Romeinen 1:25. Het maakt niet uit wat de positie van een schepsel is, of het nu een dier, een mens of een engel is, aanbidding ervan is ten strengste verboden. Alleen God mag aanbeden worden, en omdat Christus aanbeden mag worden, is Christus God. Zo spreken de Schriften van de waarheid.

Het is met al deze getuigenissen nauwelijks nodig om over de pre-existentie (voorbestaan) van Christus te spreken. Een van de vreemdste dingen in de wereld is dat mensen die beweren de Bijbel te geloven en eerbiedigen, beweren dat Christus geen bestaan had vóór Zijn geboorte uit de maagd Maria. Drie teksten zullen hier slechts worden aangehaald om deze theorie te weerleggen; maar teksten die later, op een ander punt, zullen worden aangehaald, zullen net zo volledig de pre-existentie van Christus bewijzen.

De eerste tekst staat in het gebed van Jezus in de nacht van Zijn verraad. Hij zei: “En nu, o Vader, verheerlijk U Mijzelf met de heerlijkheid die Ik bij U had voordat de wereld was.” Johannes 17:5.

We weten niet wat duidelijker kan zijn, wij hebben immers de verklaring dat Hij de wereld heeft gemaakt. Johannes zegt dat “alle dingen door Hem gemaakt zijn, en zonder Hem is niets gemaakt dat gemaakt is.” Johannes 1:3. Maar nog sterker zijn de woorden van de profeet, die de plaats van de geboorte van de Messias in deze woorden voorzegde: “Maar gij, Bethlehem Efrata, zijt ongetwijfeld klein onder de duizenden van Juda, maar uit u zal Mij voortkomen die in Israël heerser zal zijn; wiens uitgang is van oudsher, van de dagen der eeuwigheid.” Micha 5:2. Hij die de pre-existentie van Christus zou betwisten in het licht van deze teksten, zou ook ontkennen dat de zon 's middags schijnt, als het hem zo uitkwam.

Door de volmaakte gelijkheid van de Vader en de Zoon te beargumen-teren, en het feit dat Christus van nature God is, willen we niet zo

begrepen worden dat we leren dat de Vader niet vóór de Zoon was. Het zou niet nodig moeten zijn om dit punt te verdedigen, om te voorkomen dat sommigen zouden denken dat de Zoon net zolang bestond als de Vader; toch gaan sommigen tot dat uiterste, wat niets toevoegt aan de waardigheid van Christus, maar eerder afbreuk doet aan de eer die Hem toekomt, omdat velen liever de hele waarheid weggooien dan een theorie accepteren die zo duidelijk niet in overeenstemming is met de taal van de Schrift, waarin staat dat Jezus de eniggeboren Zoon van God is.

Hij werd verwekt, niet geschapen. Hij is van de substantie van de Vader, zodat Hij van nature God is; en omdat dit zo is, *“behaagde het de Vader dat in Hem alle volheid zou wonen.”* Kolossenzen 1:19. Of, zoals de apostel stelt in Kolossenzen 2:9: *“Want in Hem woont al de volheid van de Godheid lichamelijk.”* Het zou moeilijk zijn om een taal te bedenken die meer uitdrukking geeft aan de Goddelijke natuur.

Sommigen hebben moeite om de uitspraak van Christus in Johannes 14:28, *“Mijn Vader is meer dan Ik”*, te verzoenen met het idee dat Hij God is en recht heeft op aanbidding. Sommigen beschouwen die tekst alleen al als voldoende om het idee van de goddelijkheid van Christus omver te werpen; maar als dat zou worden toegestaan, zou dat alleen maar een tegenstrijdigheid in de Bijbel blijken, en zelfs in Christus' eigen toespraak; want er wordt op de meest positieve wijze verklaard, zoals we hebben gezien, dat Hij Goddelijk is. Er zijn twee feiten die ruimschoots voldoende zijn om de bewering van Christus in Johannes 14:20 te verklaren. Eén daarvan is dat Christus de Zoon van God is. Hoewel beide van dezelfde aard zijn, is de Vader de eerste in de tijd. Hij is ook meer omdat Hij geen begin had, terwijl de persoonlijkheid van Christus wel een begin had. Ook dan is de uitspraak nadrukkelijk waar, gezien het standpunt dat Christus had ingenomen. Hij *“ontledigde Zichzelf, nam de vorm aan van een dienaar en werd gemaakt naar de gelijkenis van de mens.”* Filippenzen 2:7. Hij werd *“een weinig minder gemaakt dan de engelen vanwege het lijden van de dood”*. Hebreëën 2:9. Om de mens te verlossen moest Hij een barmhartige en trouwe Hogepriester worden in de zaken die God aangaan. Hij moet actieve sympathie met ons krijgen door dezelfde ervaringen van lijden die Zijn volk moet ondergaan. *“Het betaamde Hem om in alle opzichten gelijk te worden aan Zijn broeders.”* Door Zijn

menselijkheid voelde Hij de volheid van de menselijke ellende. Hij legde Zijn goddelijkheid niet terzijde, maar Hij legde Zijn heerlijkheid terzijde en verluierde Zijn goddelijkheid met menselijkheid.

Dus Zijn uitspraak: *“Mijn vader is meer dan Ik”*, komt volkomen overeen met de bewering, zowel door Hemzelf als door allen die over Hem schreven, dat Hij God was en is.

Voor meer informatie kijk op
www.krachtvanboven.nl

The Present Truth Vol. 6, December 18, 1890, pp. 409.1 – 409.7